

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN KÂİNAT

Rabb-i Rahim mektubu şol kâinat
Zerre sanat kürre sanat saltanat
Ah bilemez sanma inat hayvanat
Bak sana der insana der duy sanat

EY VEFASIZ

Ey vefâsız gör melâlim sende bir kâr eylemez
Sanma cevri eyler de âşık cevri günahkâr eylemez
Kim demiş ah naz sitemdir yâri bîmâr eylemez
Sanma cevri eyler de âşık cevri günahkâr eylemez

HER DEMDE NEFES VAR

Hicrana düşen kalbine her demde nefes var
Dön hû diye cânâ sana Haktan nice ses var
Gör kâinatın zerresi sen'çün dile gelmiş
Ah dinle gönül ruhâ huzur nef'se kafes var

ASIL MAHARET

Libas ile olmaz zannım necasetten tahâret
Kalp kirinden tahârettir asıl büyük maharet

TABİB-İ KULUB

Neş'eden bin elem çektim ah tükendi çareler
Gurûb etti şems misali aşka râm mehpâreler
Geldi ol tabîb-i kulûb açtı sırr-ı kâinât
Şeytan-i laneye inat şifâ buldu yâreler

RAHNE-İ HÂR

Aşkın içre düştü amma bî- ümîd bî- zar gönül
Gonca gâib lâl'e hasret sîne doldu hâr gönül
Intizâra yok tahammül ömür sonbahar gönül
Gonca gaib lâl e hasret sîne doldu hâr gönül

MERGUB META

Şol gönüller çarşısında gör nedir mergub met'â
Geçmektir ben davasından ah olmak hakka gedâ
Ziyân etme vâ hasreta bil fırsat-ı âlîdir
Gir ebedî teâlîdir eyle fâniyi feda

FAKİR!

İlgi dilenirim bakın arabamın içinden
Avrupa'dan getirdim hem kim demiş geldi Çin'den
Hey ahali bana bakın n'olur biriniz binden
Dilenirim gözünüzden fakire bir sadaka
Amir ayağı yalarım kimse demez yalaka
Görün koltuk dahi buldum bakın bakınn fiyaka
Hey hey anlamaz mısınız vallahi değil şaka
Dilenirim gözünüzden fakire bir sadaka

AĞLA EY DİL

Ağla ey dil ağla gözden yaş akup sönsün ateş
Derttedür sır ânı bil sen nûr olup dönsün ateş
Nar içinden nûru âyan eylemektür hikmeti
Hû deyûben Hakkı bulsan var sönüp yansun ateş

ÂMÂLAR

Şol zahmetim ne içindir iz'an eyle ey nâdân
Hamiyyetperver zanneyler sen gibi saflar beni
Bir sağdayım bir soldayım geçinirim havadan
Kinlerinden âmâ olmuş görmez taraflar beni

ATEŞE TALİP OLANLAR

Sanatkârı iz'an etmez ol san'atta gâib olur
Hem nefsi koyar başına bir behm-i acâib olur
Gör ne âdi sârıktır ki hak malını çalar eyvâh
Fâniye eyler de tamah ah ateşe tâlib olur

YOLCU

Zamana tutturulmuş kabre iter hayatım
Ah dil karga misali öter kat ile yatım
Ucuz mu ki fiyatım dedim kendi kendime
Maddiyatın yolunda yolcu maneviyatım

CANA

Aman cânâ şu sevdâya çağırıp meftun eyleme
Süründürme o çöllerde Leyla vü Mecnûn misali
Seyf-i firak ile delip ciğerleri hûn eyleme
Rüyâ dünya inan rüya unutma âlî visâli

AH MECAZ!..

Gördüm de pek sevdim güzel aşktan inanmaz söylesem
Ah belki yazmış Lemyezel dinler de kanmaz söylesem
Yazsam şiir binler gazel ismim de anmaz söylesem
Ah belki yazmış Lemyezel dinler de kanmaz söylesem

AŞKI YUSUF'TAN ÖĞREN

Sana anlatamaz leylâ gel Yusuf'tan öğren aşkı
Firaktan etme vâveyla gel Yusuf'tan öğren aşkı
Ol bâkiye ruhunu aç gör fâni aşk tuzâktır kaç
Giy ol başa ebedde taç gel Yusuf'tan öğren aşkı

BİR DAMLA GÖZYAŞINA

Meğer dünya sığar imiş bir damla göz yaşına
Ehl-i gamdan dinle ânı kalmış yalnız başına
Bakma gözüne kaşına müptela-yı lezzetin
Sen kabrini kılma çetin gitmeden ol âşinâ

YARELENDİM

Ah aşka âşık iken mâşuktan yârelendim
Ol çile kapısında şifasız pârelendim
Ah ol nârın nurundan göründü bâb-ı visâl

Meğer derman derd imiş yandıkça çârelendim

KUSUR ARAMA

Söyle âdem niçin ararsın kusur
Bende kusur sana olmaz ki safâ
Muhabbetin yok mu kurma duvar sur
Beden çürür ruh ederse istifa

ECEL

Heveslere bakmıyor kaza-yı hükm-ü ecel
Âdem öteler durur sanki ecel müeccel
Derin uykuda güya bir bir bozulur rüya
Binler salâyı duya belki vakit muaccel

NEFSE İNAT

Ehl-i kemal söylesin nefs-i rezil dinlesin
Hâk sözü şol kâinat nefse inat inlesin
Hû deyu çırpsın kanat cümle ilâhi sanat
Hâk sözü şol kâinat nefse inat inlesin

RUHU KANATAN FİRÂK

Kırıldı câm-ı âyine ruhu kanattı firâkın
Mecnun gibi çölden çöle firlattı attı firâkın
Ne derd imiş ağu'lu ok derûna battı firâkın
Mecnun gibi çölden çöle firlattı attı firâkın

AĞYAR DİLİNE DÜŞMEK

Ne sevip hali perişan olayım
Solayım sevgiye hasret solayım
Düşemem ben yine ağyar diline
Dolayım ye's ile hicran dolayım

BİL

Lezzeti su götürmez kâm u nâm u makâmun
Pürdikkat ol kaçmasun kırılır câm-ü cânun
Yapışmasa dudağın geldi kulağa eni
Yalan gülümsemeni acıtur bil son ân'un

EY NEBÎ

Ne yâd-ı vasl'a yüz kaldı ne vuslata ey Nebî
Şol fânînin gafletinden kuşattı pis ecnebî
Telvis eyledi edebi bilcümlemiz oldu gark
Yaşlımız sakallı sabî genç dinden önce cebi

İFTİRÂK

Hâr-ı goncadan ne çektin seni ağlatan firaktır
Cevr-i yâri lezzetin bil acıtan mı iftiraktır
Aşkı bilmeyen ne anlar zannı kim firak ıraktır
Cevr-i yâri lezzetin bil acıtan mı iftiraktır

NÂME

Ol Kerimden ol Rahimden nâmedür gör mahlukat
Aşka gelmiş cümle zerrat bak zikirber bir nefer
Her nefesten bir sual var sanma dâimdür takat
Bil geçer şol ömr-ü fani bir seferdür bir sefer

ORDADIR SIR ORDA

Ah ezelden şâdumanum görmezem suç bendedür
Çünkü gönlüm fânî dünyâ zehri içmiş bende'dür
Ol ebed'çün var edilmiş rûha elbet dar beden
Ordadur sır orda heyhat sanmışam ben tendedür

GÖNÜL

Fânî dünya dost eden kim ânı bil hem kaç gönül

Say sinektir bal peşinden koşturur akşam sabah
Gel de gönlün aşka düşmüş hû diyen bul aç gönül
Aşkla zikret aşkla fikr et kıl rüyâdan intibah

ÖLSEYDİ ÖLÜM

Ölseydi ölüm bekliyorum bitse de fânî
Bir hikmeti var der geçiyor fermanı sâni
Ah sarfedilir vah ki ne vah gör malayâni
Bir hikmeti var der geçiyor fermanı sâni

AH MECAZ!..

Ah sanki hazan mevsiminin bir gülü olmuş
Dolmuş o güzel gözleri ağlar gibi dolmuş
Ağyar elidir yârelidir neşesi solmuş
Dolmuş o güzel gözleri ağlar gibi dolmuş

GÖNÜL

Mâye -i hayatun aşk kimi akarsun gönül
Ruhâ hoş sükûnetsün kimi yakarsun gönül
Bilsen kimden sevgiler gölgedür sevgililer
Cümle sevdâdan geçüb hakka bakarsun gönül

ALDANMAK

Şu asrı dahi bozdu insan yüzlü tilkiler
Çıkar'çün yaşayanın ne sonu ne ilki'ler
Hainler kardeş oldu sağdan soldan görünüp
Biz hâlâ aldanırız sizinki bizimkiler

YAZIK

Eylendi hebâ yazık bir makama dâvası
Fırsat gelene kadar adam göründü âsi
Batasıca havası üç gün ama forsu çok
Kabri görür gözü yok dahiyâne kafası

BEDEN

Pazardan almış deden nâ değer hebâ beden
Ya can gelmiş nereden şu ruh nedir hissedem
Yaşanır mı bilmeden söyle medeni söyle
Bu nasıl iştir böyle bu vefâsızlık neden

AH MECAZ

Ey vefasız sevmedin hiç sanki kandırdın beni
Aşk mı sandım baktığın bir an ki kandırdın beni
İsterim hep yaksa sevdâ yan ki kandırdın beni
Aşk mı sandım baktığın bir an ki kandırdın beni

DİNLE GÖNÜL...

Vuslatı dâim bilip firkatı çekmek nedir
Kahr-u perîşan eden rikkati çekmek nedir
Dinle gönül dinle bak fânî olan kim bırak
Ol şu firaktan ırak hirkati çekmek nedir

HAMAL OLSAM...

Aşıkardır ol Kadîr'e niyetimi saklasam
Ne çıkar şu pis nefsimi halka karşı aklasam
Dış süsüdür şu zemânın çarşısında mergup mal
Olsam hamal yeter kibir günahımı paklasam

ŞEHİDİN MEZARI

Ruhumu kanatır o şehidin mezar taşı
Koymam soframa aslâ gavur taklidi aşş
Hele bir de getirip frenkten üstü başş
Ecdâdı incitemem kutlayamam yılbaşş

BAŞKANSINA UYAN DEMEK

Rüyada başkasına uyan demek misâli
Unutmuşum kendimde nefsâni rezil hâli
Meğer içimde düşman şu nefse aldanmışım
Kendimi düzeltmeden dinleme ey ahâli

EY CAN...

Rüya imiş inan rüya uyan ey can sen de uyan
Suya anlat çabuk suya uyan ey can sen de uyan
Ayılmadık hayat güya salâ sesi duya duya
Doyamadık şu uykuya uyan ey can sen de uyan

HESAP VAR

Ruhumu incitenden duymaz kulağım âhı
Kıyas haktır bilirim eden çeker günahı
Haykırırım hesap var binbir suratlı rezil
Rezilliğinden ezil bekle akşam sabâhı

YA RABBİ

Ne cidâldir üç gün için ah gâye mal ü mevkî
Unutturma bize yâ Rab dâr-ı bekâya sevki
Sanki süslü giden âbâd zorda ehl-i harâbât
Şol bâb-ı riyâyı kapat ver bize cennet şevki

KABRE ÇEKİYOR ZAMAN

Ah milletle uğraşır bilmez arkası açık
Karakter hak getire şahsiyeti ufacık
Celallenip dokunma o şeytandan bil aman
Kabre çekiyor zaman hem hayâsız hem kaçık

BIRAK

Bırak kediler gibi hırs gösterip yalansın
Dünyayı birşey sanıp kırıyla oyalansın
Sen şeytandan kalansın deyip tükür yüzüne
Maskesine aldanan cehaletine yansın

ZANNEYLEME...

Zanneyleme sükuttur haksızlığa şu hâlim
Bir belaydın ki başta yoktu sen gibi zâlim
Millete ayan oldu sahnelediğin oyun
Evvel kesilsin soyun hele bitsin mezâlim

EY DİL

Bil sen o yalan sözlere kanmak da cefâdır
Ey dil yetişir hasrete yanmak da cefâdır
Aldanma sakın aşka inanmak da cefâdır
Ey dil yetişir hasrete yanmak da cefâdır